

IRENA MILOŠ

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje
Ulica Republike Austrije 16, HR-10000 Zagreb
idrpic@ihjj.hr

FONOLOŠKI OPIS GOVORA DUBAŠNICE

U članku se na temelju građe iz upitnika *Hrvatskoga jezičnog atlasa* donosi fonološki opis govora Dubašnice.

0. Uvod

Govor Dubašnice istražila je na terenu te je ispunila upitnik Hrvatskoga jezičnog atlasa Iva Lukežić 1988. godine. Informanti su joj bili Ivan Nenadić (selo Oštrobjadić), rođen 1926., Mare Bogović (selo Radići), rođena 1924., Jelena Šamanić (mjesto Porat), rođena 1948. i Katica Jakominić (selo Sveti Vid Miholjice), rođena 1922. Dubašnica je kraj na otoku Krku, nekoć samostalno selo, danas općina koja se od 1997. godine administrativno navodi pod imenom Malinska-Dubašnica te obuhvaća dvadeset i jedno mjesto. Nalazi se na sjeverozapadnome dijelu otoka Krka, sa sjeverozapadne strane omeđena je Jadranskim morem, sa sjeverne strane susjedna joj je općina Dobrinj, a s južne grad Krk. Prema popisu stanovnišva iz 2011. godine u Oštrobjadiću živi 86 stanovnika, u Radićima 169, u Poratu 193, a u Svetome Vidu Miholjicama 257 stanovnika.

1. Vokali

1.1. Inventar

Osam jedinica u dugim i pet u kratkim slogovima:

<i>ī</i>				<i>ū</i>
<i>ie</i>				<i>uo</i>
	<i>ē</i>		<i>ō</i>	
	<i>ā</i>		<i>ā</i>	

<i>i</i>				<i>u</i>
	<i>e</i>			<i>o</i>
		<i>a</i>		

Slogotvorni su *r̄ i ū*: *křv, přsa*.

1.2. Realizacija

1.2.1. Vokali *e, i, o, u* pod kratkim naglaskom mogu imati otvoreniju realizaciju, npr. [kɔval] pridj. rad. m. jd., [sli] inf. ‘sjeći’, [děla] 3. jd. prez., [stýčen] pridj. rad. m. jd.

1.3. Distribucija

1.3.1. Svaki se vokal može naći na početku riječi osim diftonga, u sredini i na kraju riječi, ispred i iza bilo kojega nevokala.

1.3.2. Vokal *i* u inicijalnoj poziciji često ima protezu *j̄:ištu* 3. mn. prez., *jime, jigrat se, jískra, jímít*. Stara je proteza *j* zadržana u *jápnō, júžina*.

1.3.3. Ispao je početni vokal u *Mérika* ‘Amerika’.

1.3.4. Prijedlozi *s(ə)* i *iz* te prefiksi *sə-* i *iz(ə)-* fonemski su se izjednačili i dali *z(-)*, i dalje *zi:* *stýčen* pridj. trp. m. jd., *scídít* inf., *stírat* inf., *zùt* inf. ‘izuti’, *zùl* pridj. rad. m. jd., *z óči, z růku, z úši, zi zùbon, zi křv*.

1.3.5. Zijev *-au-* uklonjen je umetanjem *v* u *pávuk*.

1.4. Primjeri

Dugi silabemi (naglašeni)

<i>ī</i>	<i>sikíra, zíše</i> 3. jd. prez, <i>mixi</i> N mn. m.
<i>īe</i>	<i>griébjē, tíesan, zíela</i> pridj. rad. ž. jd.
<i>ē</i>	<i>želézo, beséda, víčéra</i>
<i>ā</i>	<i>ogán, ocát, xterán</i> D mn. ž.
<i>ā</i>	<i>vráta, xvála, gláva</i>
<i>ō</i>	<i>divójka, órebica, mólin</i> 1. jd. prez.
<i>ūo</i>	<i>núos, núož, škúola</i>
<i>ū</i>	<i>múžen</i> I jd. m., <i>čúvaju</i> 3. mn. prez., <i>po ústix</i> L mn.
<i>ř</i>	<i>křv, čřvi, přs</i> G.

Kratki silabemi (naglašeni i nenaglašeni)

<i>i</i>	<i>tíme, jímena</i> N mn. s., <i>postíja</i> ‘postelja’; <i>nókti, mixúr</i>
<i>e</i>	<i>véčer</i> N jd. m., <i>slézena, jétika</i> ‘sušica’
<i>a</i>	<i>bák</i> ‘bik’, <i>drvá, ostárat</i> inf., <i>sestrá</i>
<i>o</i>	<i>konóp, nòxti, xódeí</i> pril. sad.
<i>u</i>	<i>kùxińa, újak, úlika; bubríg, mučát</i> inf.
<i>ř</i>	<i>přsa, gřm, čřnac</i> ‘vrsta zmije’; <i>obřva</i>

1.5. Podrijetlo

Vokali *ī ē ā ō ū i e a o u* potjeću od odgovarajućih vokala u ishodišnome sustavu. Vokal *ā* javlja se na mjestu primarno dugog vokala, npr. *gláva, jápno*. Vokal *ā* javlja se na mjestu polaznoga kratkog, odnosno sekundarno produženog samoglasnika, npr. *jábuka, otáč, mát, máglia, vávík*. Isto tako vokali *ě* i *ō* najčešće ne diftongiraju na mjestu sekundarno produljenog, a primarno kratkog silabema, npr. *želézo, beséda, skórušva* (usp. npr. *griebje, tiesen, nuóz, škuóla*).

Refleks je jata ikavsko-ekavski prema pravilu Jakubinskij-Meyer: vokal *ě* razvio se dvojako: 1) u osnovama riječi ovisno o fonološkome okruženju u vokal *e* ili u vokal *i*, 2) u ostalim dijelovima riječi (nastavcima) u vokal *i*. Vokal *ē* razvio se dvojako, ovisno o fonološkome okruženju: 1) u vokal *e*, 2) u vokal *a*.

Posebnosti:

<i>ī</i>	<	<i>ě – zíše</i> 3. jd. prez., <i>míxi</i> N mn. m., <i>břig, razumímo</i> 1. mn. prez.
<i>i</i>	<	<i>ě – tíme, dvísto, svídoki, vidila</i> pridj. rad. ž. jd.
<i>ie</i>	<	<i>ě – pietak</i> ‘petak’, <i>grieda</i>
	<	<i>ě – sriéda</i>
	<	<i>ě – jíěž</i>
<i>ē</i>	<	<i>ě – želézo, beséda</i>
<i>e</i>	<	<i>ě – céstta, méra</i>
	<	<i>ā</i> iza <i>r</i> u <i>répac</i> ‘vrabac’
<i>ā</i>	<	<i>ā – dán, láž</i>

	<	<i>ā – glā̄va, jā̄pno</i>
	<	<i>ē u gñā̄zlo ‘gnijezdo’</i>
	<	<i>ē u žā̄ja</i>
<i>ā</i>	<	<i>a<ə vā̄s ‘sav’, otā̄c, mā̄gla, mā̄lin</i>
<i>a</i>	<	<i>e u jazik (uz jezik)</i>
<i>a</i>	<	<i>ə – bā̄k ‘bik’</i>
<i>ō</i>	<	<i>sekundarnim duljenjem u ūrebica ‘jarebica’</i>
<i>ū</i>	<	<i>l̄ – sū̄nce, žū̄č</i>
	<	<i>ō – zū̄b, pū̄t, mū̄ž</i>
<i>u</i>	<	<i>l̄ – sū̄za</i>
	<	<i>o u A jd. ž. rū̄ku, griēdu</i>
	<	<i>ō – gołub</i>

2. Nevokali

2.1. Inventar

Sonanti			
<i>v</i>			<i>m</i>
	<i>l</i>	<i>r</i>	<i>n</i>
<i>j</i>			<i>ń</i>

Šumnici			
<i>p</i>	<i>b</i>	<i>f</i>	
<i>t</i>	<i>d</i>		
<i>c</i>		<i>s</i>	<i>z</i>
<i>č</i>		<i>š</i>	<i>ž</i>
<i>k</i>	<i>g</i>	<i>x</i>	

2.1.1. Fonem *ť* i fonem *č* nemaju zvučnoga parnjaka.

2.2. Realizacija

2.2.1. U skupu *ší* u ponekim je primjerima š umekšano, npr: [křsítā̄n], [pušiā̄n] pridj. trp. N. jd. neodr. m., [praštā̄r] ‘svinjac’, [praštěvina] ‘svinjetina’.

2.3. Distribucija

2.3.1. Svi se nevokali mogu nalaziti u početnom, središnjem i dočetnom položaju.

2.3.2. Polazni se *l* delateralizirao u *j*: *üje*, *kāšje* 3. jd. prez., *jüdi*, *lažijvac*, *jüt* ‘kiseo’.

2.3.3. Zvučnici *b*, *d*, *z*, ž na kraju se riječi ne obezvučuju, odnosno *g* se ne zamjenjuje s γ ni s *x*: *mūž*, *pūž*, *gròb*, *glàd*, *snìg*, *prág*, *bubrìg*, *obràz*, niti sonant *v* na kraju riječi prelazi u *f*: *mràv*, *kròv*, *křv*.

2.3.4. Dočetno nastavačno *-m* dosljedno je prešlo u *-n* u gramatičkim morfemima, npr. u 1. jd. prez. *sānan*, *môrēn*, *môlin*, u I jd. m. i s.: *gruozjen*, *díteton*, *mladién*, *nôžzon* i u D mn. svih triju rodova *mladiton*, *tělcen*, *xíterán*.¹ Finalno *-m* > *-n* u leksičkim morfemima nepromjenjivih riječi, npr. *ósan*, *sédan*.

2.3.5. Mijene su šumnika u zatvorenu slogu sljedeće: zamjena afrikata frikativom (većinom dubletni ostvaraji s prevagom primjera u kojima ipak ne dolazi do navedene zamjene), npr. *lásna* (uz *láčna*), ali *máčka*, *póčnemo*, *mjáčna*; zamjena okluziva sonantom: *dvájset* ‘dvadeset’, *tréjset* ‘trideset’; zamjena okluziva frikativom: *xtí* N jd. ž. r., *láxti* G mn. m.; ispadanjem okluziva: *jená* N jd. ž. glav. br. T.

2.3.6. Na kraju sloga *l* je zabilježeno u svim kategorijama: *tielci* N mn., *vuol*, *pušťäl*, *môgal*, *pôčel*.

2.3.7. Sonant *j* dolazi kao proteza, v. 1.3.2.

2.3.8.1. Zamjenjivanje u nevokalskim skupovima

v. 2.3.5. Osim toga:

<i>gl̄ (< gl)</i> > <i>gj</i>	<i>gjédamo</i> 1. mn. prez., <i>gjèdaj</i> 2. jd. imp., <i>gjédala</i> pridj. rad. ž. jd., <i>gjista</i> ‘glista’
<i>gn̄ < gn</i>	<i>u gñuoj</i>
<i>kl̄ (< kl)</i> > <i>kj</i>	<i>kjéčite</i> 2. mn. prez., <i>kjéčil</i> pridj. rad. m. jd., <i>kjúči</i> N mn. m., <i>kjenù</i> 3. mn. prez. ‘psuju’
<i>ml̄ (< ml)</i> > <i>mj</i>	<i>u mjáčna</i> neodr. pridj. N jd. ž., <i>mjáčan</i> neodr. pridj. N jd. m.
<i>mn > vn</i>	<i>osavnäjst</i> , <i>güvno</i>

¹ I jd. ž. glasi: *z jíglu*, *z rúku*, a imenice *i*-deklinacije u I jd. imaju nulti morfem kao i u N jd., npr. *s kókoš*, *zi xiér*.

2.3.8.2. Ispadanje u nevokalskim skupovima:

<i>pč-</i> > <i>č-</i>	<i>čēla</i> N jd. ž.
<i>pš-</i> > <i>š-</i>	<i>šenjca</i>
<i>pt-</i> > <i>t-</i>	<i>tić</i>
<i>tvṛt</i> > <i>trt</i>	<i>četrtāk</i> , <i>četrti</i> N jd. red. br. '4', ali <i>tvṛd</i> N jd. neodr. pridj. m. jd.
<i>zdj</i> (< <i>zdaj</i>) > <i>zj-</i>	<i>gruōzje</i> N jd. s., <i>gruōzjen</i> I jd.

2.3.9. Asimilacija na daljinu provedena je u *šešnājst*, *šeždesjet*.

2.3.10. Disimilacija je provedena u *osavnājst* 'osamnaest', *guūvno* 'gumno'.

2.3.11. Stara sekvencija *vəs* dala je *vās* 'sav', ali *svēga* G jd. m., *svi*.

2.3.12. U *žerāt* inf., *žerāla* pridj. rad. m. jd. izostaje epentetsko *d*.

2.4. Podrijetlo

Nevokali *v j l r m n n̄ p t b d f c z s č t š ž k g x* potječu od odgovarajućih nevokala u ishodišnome sustavu.

Posebnosti:

<i>k</i>	<	<i>g</i> u <i>kāvran</i>
<i>j</i>	<	<i>l</i> – v. 2.3.2.
	<	<i>đ</i> – <i>sāje</i> 'čadja', <i>slāja</i> , <i>mlāja</i> N jd. komp. ž., <i>tvṛji</i> N jd. komp. m., i u skupu <i>zj</i> < <i>žđ</i> <i>dažja</i> G jd. m. (N jd. <i>dāž</i> 'kiša'), <i>mōžjeni</i> 'mozak'
	<	u skupu <i>aj</i> < <i>ae</i> u <i>jedanājst</i>
<i>j</i>	<	<i>l</i> (< <i>l</i>) – <i>mjāčna</i> neodr. pridj. N. jd. ž., <i>gjēdamo</i> 1. mn. prez., <i>kjēčite</i> 2. mn. prez.
<i>v</i>	<	<i>və</i> u <i>vnūki</i> N mn. m. (uz <i>unūki</i>)
	<	u sufiksnu <i>-va</i> , umjesto <i>-ka</i> u <i>xriūšva</i> , <i>skōrušva</i> 'oskoruša'
<i>r</i>	<	<i>ž</i> – v. 2.4.3.
	<	<i>ŕ</i> – <i>mōre</i> , <i>škāre</i>
<i>l</i>	<	u <i>úlika</i> 'maslina'
<i>n</i>	<	<i>m</i> – v. 2.3.4.

<i>f</i>	<	<i>pəv - ūfat</i>
	<	<i>f u</i> primljenici <i>fundamēt</i> ‘temelj’
<i>š</i>	<	<i>s u šešnājst, šeždesiet</i> , <i>ošūšit</i> inf., <i>ošūšimo</i> 1. mn. prez., ali <i>sūša</i>
	<	analogijom u <i>zapisujel</i> <i>zapisěva</i> 3. jd. prez.
	<	prema <i>s u</i> primljenicama <i>škōrub, ūfit</i>
<i>s</i>	<	neizmijenjeno etimološko u <i>slīva</i>
<i>n̄</i>	<	<i>n u gñāzlo, nādra, gñuoj</i>
<i>t</i>	<	u <i>trięti</i> N jd. m. red. br. ‘3’, <i>triętoga</i> G jd. m. red. br. ‘3’

2.4.1. Skup *ší* (< **stj* = **skj*) dao je *ší*, npr. *kjíšá, šíqp*.

2.4.2. Skup **čr* očuvan je: *čřv* N jd. m., *čřn* N jd. m. neodr. pridj., *čřjéna* N jd. ž. neodr. pridj.

2.4.3. Rotacizam je zabilježen u prezentu glagola ‘moći’: *mōren* 1. jd. prez., *mōre* 3. jd. prez., *mōru* 3. mn. prez.

3. Prozodija

3.1. Inventar

3.1.1. Prozodijski sustav čine dva naglaska, kratki ¹ i dugi ⁺. Prednaglasnih i zanaglasnih duljina nema.

3.1.2. Silabemi su pod naglaskom dugi i kratki, a izvan naglaska samo kratki.

3.1.3. Nema fonološki relevantnoga tona.

3.2. Distribucija

3.2.1. Oba naglaska mogu stajati u svim pozicijama u riječi:

¹

- u jednosložnim riječima i početnom slogu višesložnih riječi: *zūt* inf., *‘izuti’, britva, pŕsa, kútica, kúxińa*
 - u središnjem slogu: *koléno, pŕnésal, ostárat* inf., *ditéton* I jd. s.
 - u završnom slogu: *sestrá, žená, konóp, molít* inf.
- ⁺
- u jednosložnim riječima i početnom slogu višesložnih riječi: *tkát* inf., *zálost, mólin* 1. jd. prez., *múžen* I jd. m.

- u središnjem slogu: *bizāla, lagāla, prevārit, ženāmi* I mn. ž.
- u završnom slogu: *česāl, nosīl, ocāt, xíterān* D mn. ž.

3.4. Podrijetlo

Prozodijske se osobine izvode iz starohrvatskoga tronaglasnog sustava.

$\frac{1}{-}$	<	$\sim \hat{r} \hat{u} k u, g r \hat{e} d u$ A jd. ž., $\hat{z} \hat{u} b$
	<	u kompenzacijском duljenju, npr. $n u \hat{o} s, k r \hat{a} j, d i v \hat{o} j k a$
	<	$\sim \hat{b} \hat{i} z \hat{i}, s p \hat{i}$ 3. jd. prez., $r \hat{u} k$ G mn. ž., $\hat{l} \hat{i} s t i$ G mn. m., $s i \hat{e} l$ G mn. s.
	<	" <i>jábuka, želézo</i> (ali <i>koléno</i>), <i>otáč</i> te pri regresivnom pomaku naglaska na prethodno kratki slog, npr. <i>mágla</i> i na prethodno dugi slog, npr. <i>gláva, rúka, grieda, jápno</i>
'	<	" <i>žená, sestrá, óko</i>
	<	" pri pomicanju kratkoga naglaska iz središnjega ili dočetnoga sloga, npr. <i>súza, gjédamo</i> 1. mn. prez.
\sim	<	- npr. <i>málinar</i>

Zaključak

Govor je Dubašnice čakavski ikavsko-ekavski i pribraja se srednjočakavskomu dijalektu. Temeljni inventar vokala ima pet kratkih i osam dugih jedinica, tj. uz *i*, *e*, *ā*, *ō*, *ū* fonemi su i diftonzi *ie*, *uo* te *ā*. Vokali *e*, *i*, *o*, *u* pod kratkim naglaskom mogu imati otvorenu realizaciju. U temeljnog inventaru nevokala *č* i *č̄* nemaju zvučnoga parnjaka. U opisu nevokala podrobnije su navedeni neizmijenjeno finalno *-l*, adrijatizam *-m > -n*. Zabilježena je i očuvanost zvučnih šumnika u završnome položaju riječi i sloga, kao i osobitost da nema ni zamjene sonanta *v* šumnikom *f*. Sonant *j* dolazi kao proteza, čuva se skup *šč*, također je očuvan skup **ččr*. Rotacizam je zabilježen u prezantu glagola 'moći' (*mōren, móre...*). Prozodijski sustav čine dva silazna naglaska, dugi i kratki, nema prednaglasnih i zanaglasnih duljina. Oba se naglaska mogu naći u svim trima položajima u riječi: početnom, središnjem i završnom.

Grada i literatura

- LUKEŽIĆ, IVA 1988. Upitnik za HJA – Dubašnica (u rukopisu)
- FINKA, BOŽIDAR 1971. Čakavsko narječe. *Čakavска rič* 1, 11–71.
- LISAC, JOSIP 2009. *Hrvatska dijalektologija 2: Čakavsko narječe*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
- LUKEŽIĆ, IVA 1990. *Čakavski ikavsko-ekavski dijalekt*. Rijeka: ICR.
- LUKEŽIĆ, IVA – MARIJA TURK 1998. *Govori otoka Krka*. Crikvenica: Libellus.
- MOGUŠ, MILAN 1971. *Fonološki razvoj hrvatskoga jezika*. Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske.
- MOGUŠ, MILAN 1977. *Čakavsko narječe*. Zagreb: Školska knjiga.
- Popis stanovništva, kućanstava i stanova 2011. godine*: <http://www.dzs.hr/Hrv/censuses/census2011/results/censustabshtm.htm>, 15. studenog 2014.

The phonological description of the Dubašnica speech

Summary

The speech of Dubašnica belongs to the Ikavian-Ekavian Čakavian dialect. The paper presents the phonological characteristics of the local speech of Dubašnica. The analysis contains inventory, distribution and origin of prosody, vocals and consonants.

Ključne riječi: fonologija, Dubašnica, Hrvatski jezični atlas, ikavsko-ekavski dijalekt, čakavsko narječe

Key words: phonology, Dubašnica, Croatian Linguistic Atlas, Ikavian-Ekavian dialect, Čakavian dialect group

